

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

351.74

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Még mindig föntartják a jelentkezői kényszert*

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1922. 7. 24

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt.

Székesfővárosi hazinyomda 1922

Még mindig föntartják a jelentkezői kényszert.

* *

A rendőri fölügyelet alá helyezettek száma nem csökkent.

A jelentkezői kényszert, ezt a törvénytelen eljárást már számtalanszor szóvátettük. Kértük, hogy szüntessék meg ezt a cári Oroszországból átplántált üldözési rendszert, amelyvel nemcsak megbélyegeznek teljesen ártatlan embereket, hanem egyszerűen az existenciájukban támadják meg őket. A kurzus azzal az indokkal honosította meg ezt a legsötétebb korszakokra emlékeztető eljárást, hogy az állam rendjét akarja megvédeni a „fölforgatók” ellen. Ez az ürügy azonban nagyon is átlátszó, mert az állam rendjének védelmét szerte a világon a törvényekre bizzák, nem pedig olyan rendszabályokra, amelyeknek célja nyilvánvalóan a mai rendszernek nem tetsző emberek üldözése és megfélemlítése.

Akik a jelentkezői kényszer lényegét nem ismerik, azt gondolhatják, hogy ez valami enyhe büntetés, valójában azonban

a legelemibb emberi jogoktól való teljes megfosztást jelenti

és akikkel szemben ezt az eljárást föntartják, valósággal törvényen kívüli állapotba vetik őket, akiket mindenki szabadon üldözhet. A jelentkezőkre kényszerített embertől elsősorban elveszik annak a lehetőségét, hogy dolgozhasson, mert nyilvánvaló, hogy egyik munkáltató senkinek sem alkalmaz szívesen olyan embert, akit a hatóság megbélyegzett és aki munkaidőben félnapokig távol van munkájától a jelentkezés miatt. Az ilyen szerencsétlen ember emiatt gyakran munkanélküliségre van kárhoztatva, ami végeredményében a maga és családja nyomorbadóntását, elzüllesztését okozza. A jelentkezésre ítélték fölött azonkívül mindig ott függ az örökös rémület, hogy mikor kerül a börtönbe. Mert ő, mint megbélyegzett ember,

minden spicli, minden rosszakaratu egyén szabad zsákmánya

és elég egy névtelen följelentés, egy rosszakaratu ember denunciálása, hogy a börtönbe

vagy az internálótáborba kerüljön. Ez az állandó rettegés lehetetlenné teszi számára a nyugodt kenyérkeresetet és valójában rosszabb a sorsa, mintha be volna zárva.

Nem elég azonban, hogy az ilyen embert gyakori jelentkezésre kényszerítik, hanem azonfölül el van tiltva minden emberi joggal is. A rendőri fölügyelet alá helyezett nyilvános helyen nem jelenhet meg, gyűléseken nem vehet részt és lakóhelyének területét egy pillanatra sem hagyhatja el a rendőrség beleegyezése nélkül, szóval

százszor rosszabb a sorsa, mint a rabzsolgáknak.

És mindezt a kárváriát teljesen ártatlanul kell elszenvednie. Egyik hétfő délutáni lap azt írja, hogy a belügyminiszternek a rendőri fölügyelet csökkentése ügyében kiadott rendeleteire most érkeztek be a rendőrhatalóság jelentései és ezekből megállapítható, hogy a rendőri fölügyelet alá helyezettek száma csökkent. Ezzel szemben arról értesülünk, hogy a rendőri fölügyelet alá helyezettek létszáma egyáltalában nem csökkent. Legföljebb az történt, hogy egyeseknél a jelentkezés egymásutánját apasztották, úgy, hogy például akinek eddig hetenként háromszor kellett jelentkeznie, ezután kétszer, vagy esetleg egyszer kell megjelenniök a hatóság előtt ellenőrzés végett.

Maga a jelentkezői kényszer azonban teljes mértékben fönmáll, sőt mostanában is újabb embereket helyeznek rendőri fölügyelet alá.

Az amnesztiarendeletről kapcsolatban illetékesek ígéretet tettek arra is, hogy a jelentkezői kényszert újból szabályozzák. Az lenne a fontos, hogy ez a szabályozás valóban megtörténjen és emberies legyen.